

James

K VLAKŮM

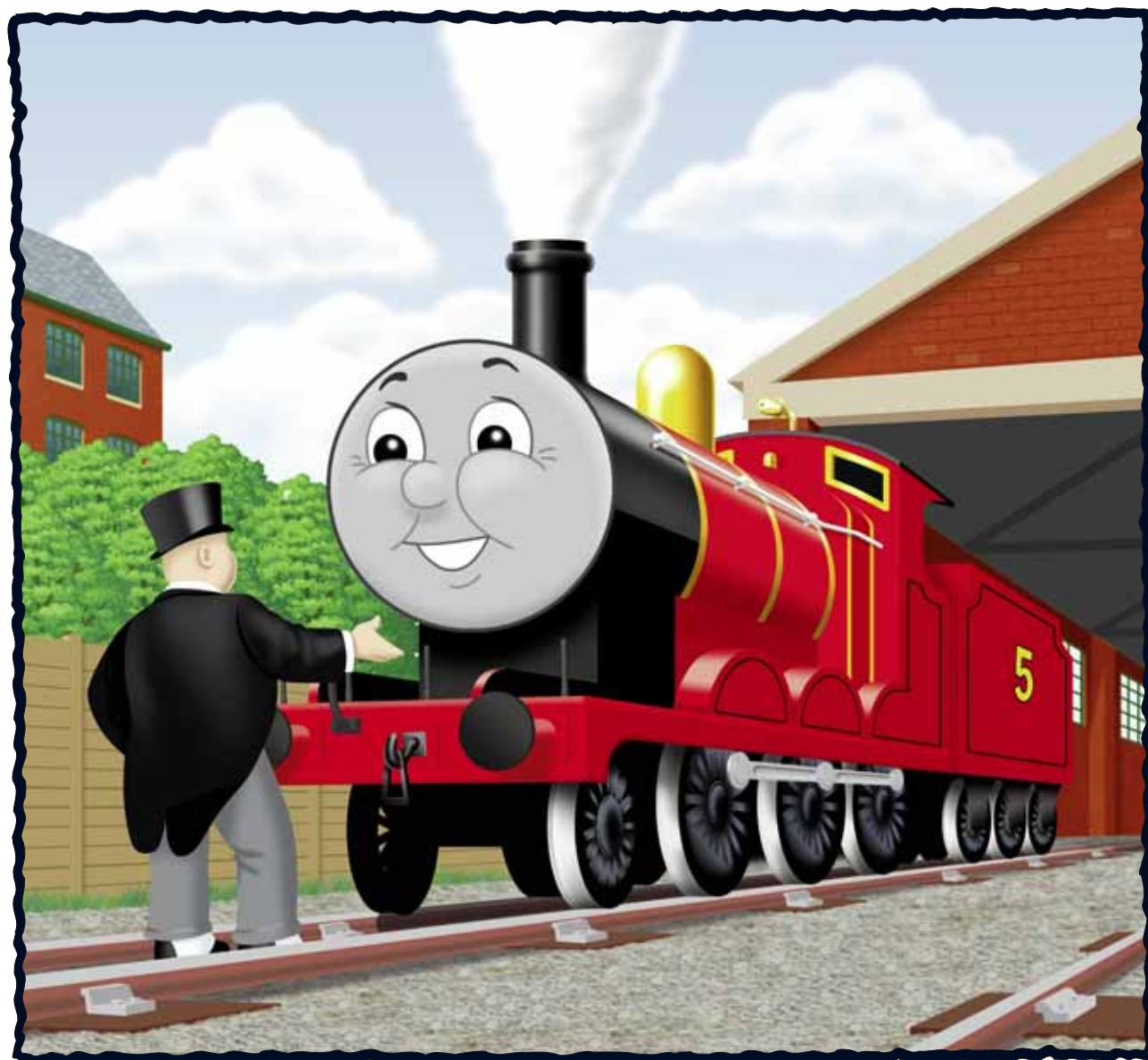
Povím vám příběh o červené lokomotivě jménem James. Když James poprvé přijel na Sodor, nemyslel na nic jiného než na svůj lesklý červený lak. A hned si kvůli tomu nadělal spoustu potíží. Myslel jsem, že mi nezbude než ho poslat pryč...

James byl zbrusu nová, červená mašinka. Vpředu měl dvě menší kola a za nimi šest větších hnacích kol. Ta kola byla menší než Gordonova, ale větší než Tomášova.

„Jsi speciální mašinka určená pro smíšenou přepravu,“ prohlásil tlustý kontrolor. „To znamená, že můžeš tahat jak osobní, tak nákladní vagony.“

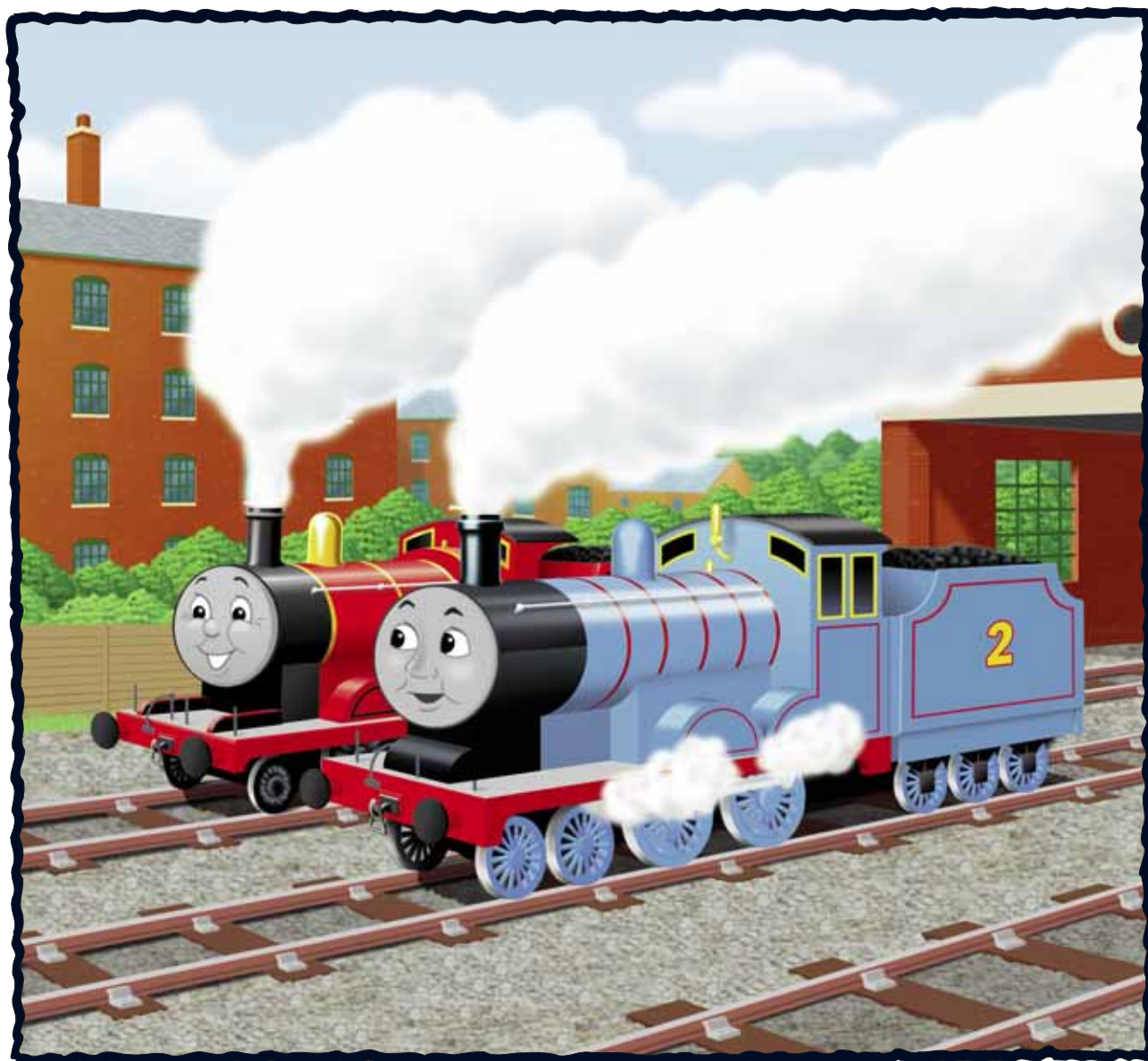
James se dmul pýchou.

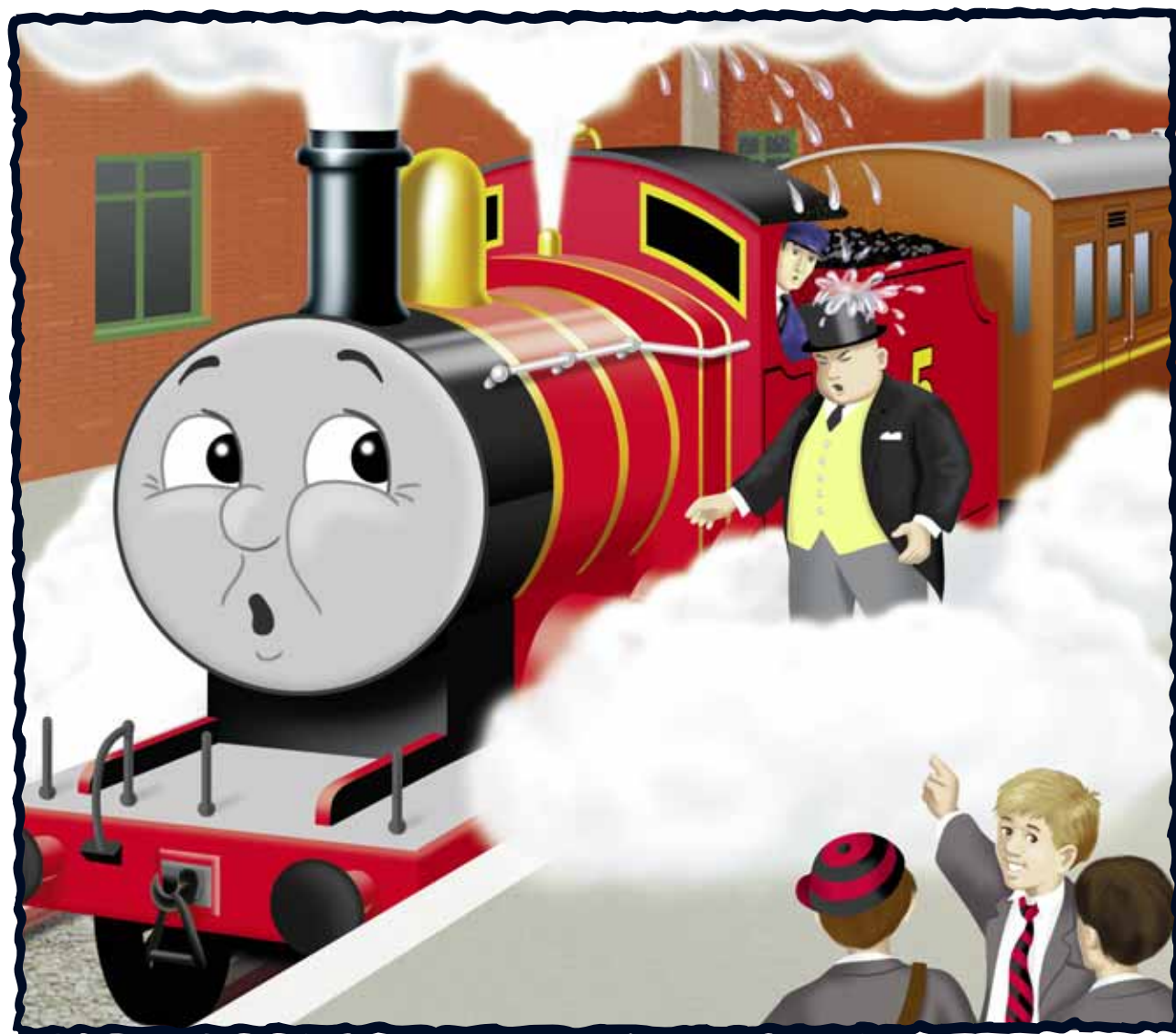
Jednou tlustý kontrolor Jamesovi oznámil, že ten den bude mít za úkol pomáhat Edwardovi tahat vagony.

„Při práci s osobními vagony musíš být opatrný,“ radil Jamesovi Edward. „Nemají rády, když je někdo otlouká. Jakmile s nimi do něčeho narazíš, hned se rozzlobí.“

James ale myslel jen na svůj červený lak a vůbec neposlouchal, co mu Edward povídal.

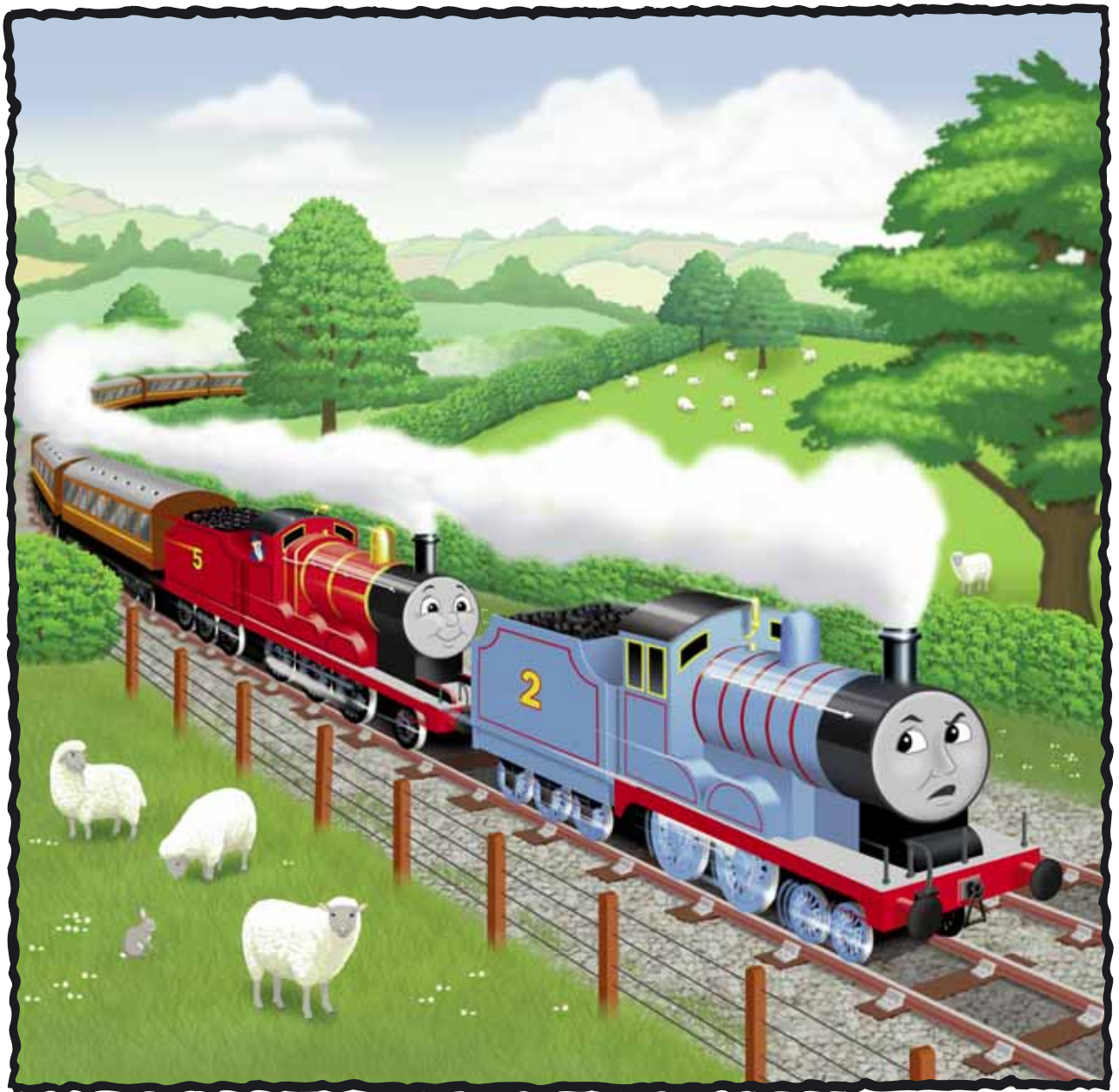

Jakmile přitáhli vagony na nástupiště, shromáždil se okolo hlouček kluků. Obdivovali Jamese.

„Já jsem vážně moc pěkná mašinka,“ naparoval se v duchu James a vypustil ohromný oblak páry. Hoši stačili uskočit, ale sprška vody dopadla přímo na kontrolorův zbrusu nový klobouk a celý jej zmáčela.

Jamesovi blesklo hlavou, že by měl zmizet dřív, než se dostane do potíží. Dlouho se nerozmýšlel a vyrazil plnou parou od peronu.

„Zpomal!“ zasupěl Edward, který neměl rád příliš rychlý rozjezd.

„Jedeš moc rychle, moc rychle,“ brumlaly vagony. Příští stanici James málem přešel. Strojvedoucí musel zařadit zpětný chod a zacouvat zpátky, aby cestující mohli vystoupit. „Až se o tom doslechne tlustý kontrolor, bude malér,“ káral Jamese.

James a Edward se znovu vydali na cestu. Tentokrát před sebou měli kopec. „Uf, uf, ten je ale strmý,“ supěl James námahou.

Konečně vyjeli na vrcholek a dovlekli se do další stanice. James byl tak vyčerpaný, že z toho začal škytat a vyděsil jednu starou paní tak, až upustila zavazadla na zem.

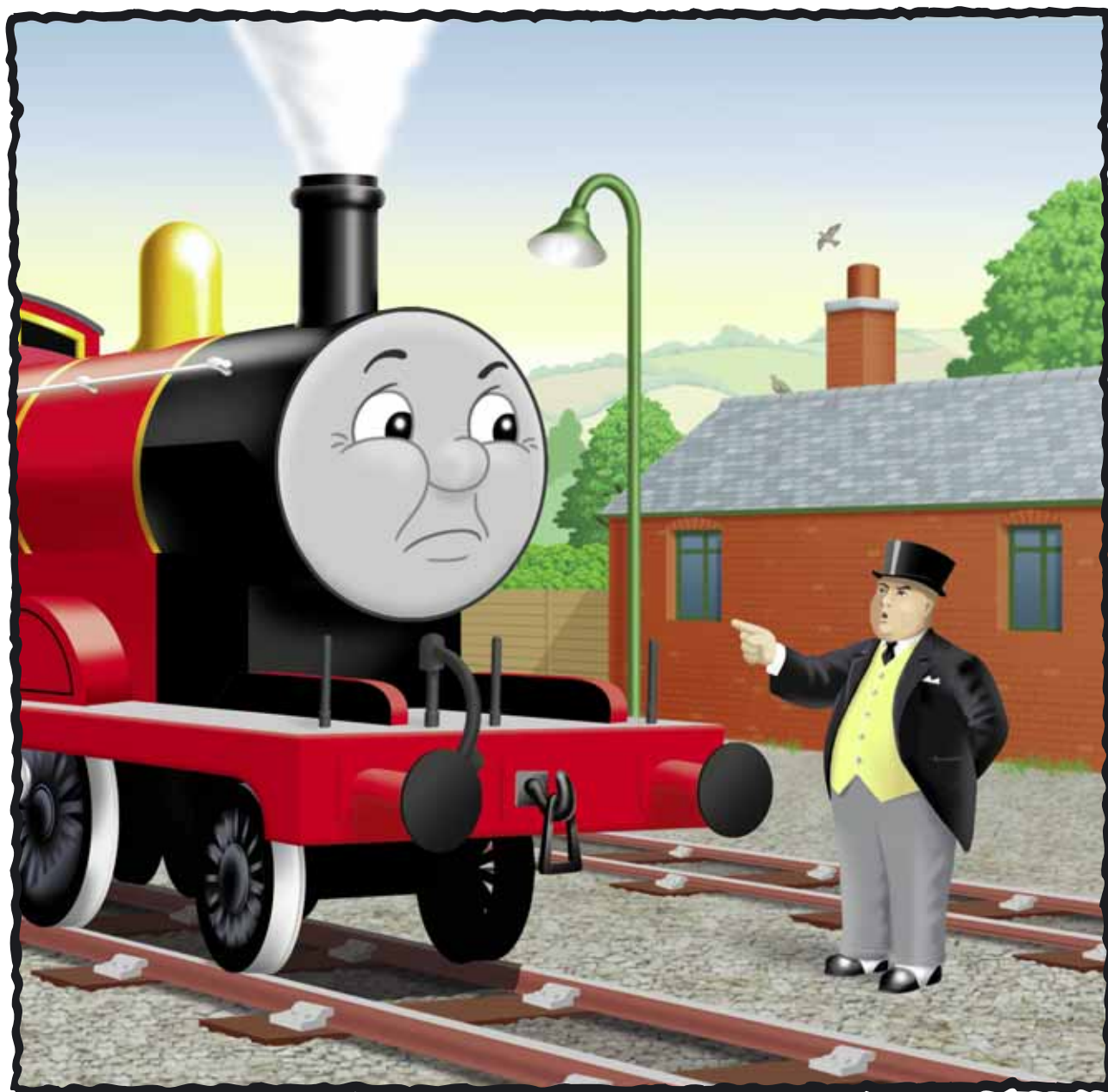
„Ach jo! Teď se bude tlustý kontrolor zlobit ještě víc!“ pomyslel si James.

Příštího rána tlustý kontrolor Jamese velmi přísně pokáral. „Jestli se nepolepíš, nechám tě přemalovat na modro a budeš posunovat vagony! A teď už jed' do práce!“

James se rozčilil. „Takové pěkné červené mašince, jako jsem já, nemá nikdo co vyhrožovat, ani tlustý kontrolor!“ brumlal nespokojeně.

„Však já jim ukážu, jak se má jezdit!“ rozhodl se a rozjel se nečekaně rychle. Vagony do sebe narážely a naříkavě protestovaly. James ale nezpomalil.

Teď už toho vagony měly právě tak dost. „Brzdíme, brzdíme,“ volaly a James přes všechnu snahu jet co nejrychleji najednou zjistil, že zpomaluje.

Strojvedoucí zastavil a vystoupil.

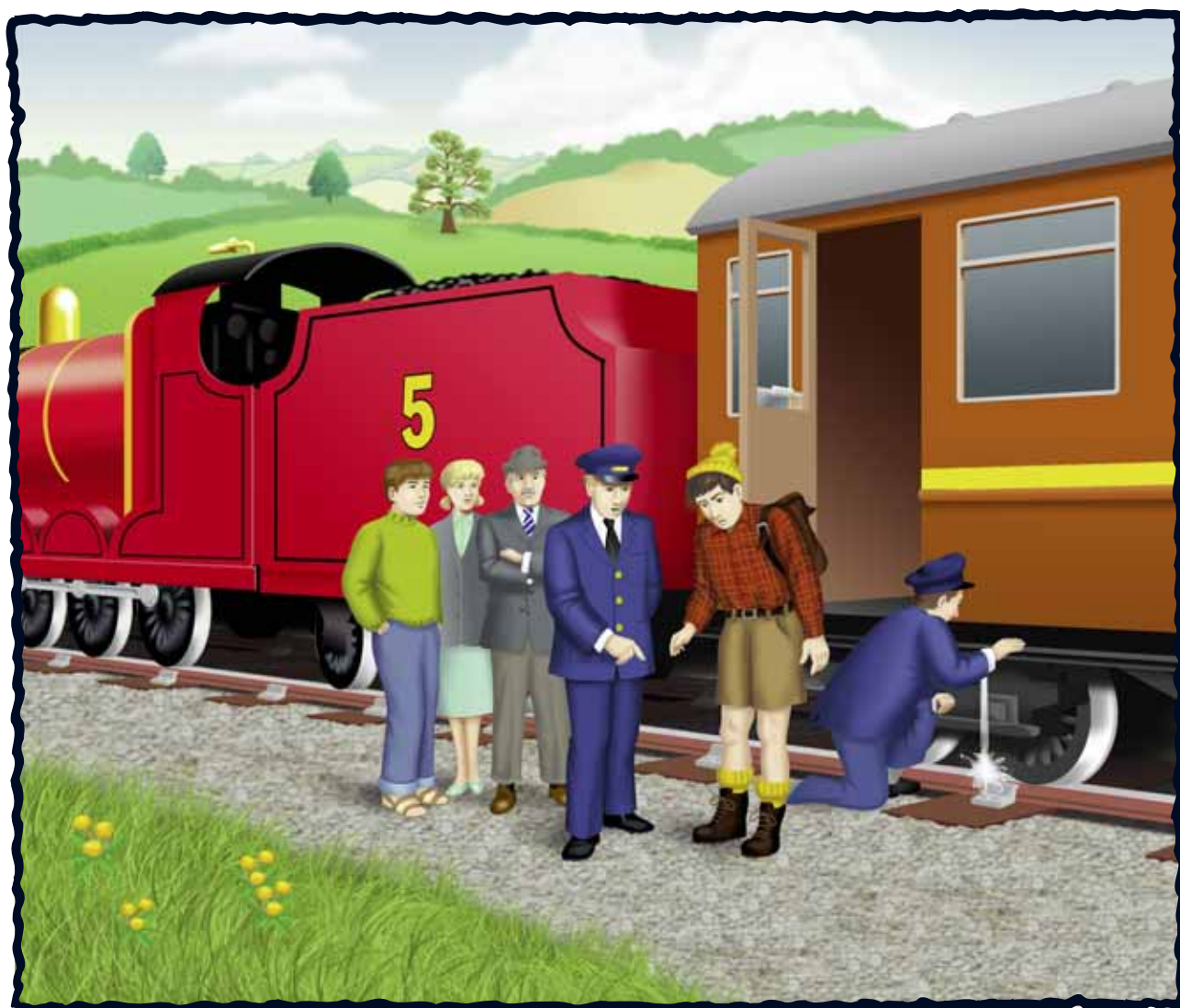
„Máme prasklou trubku,“ prohlásil. „Otloukal jsi vagony tak silně, že bych se nedivil, kdybys je všechny rozbil!“

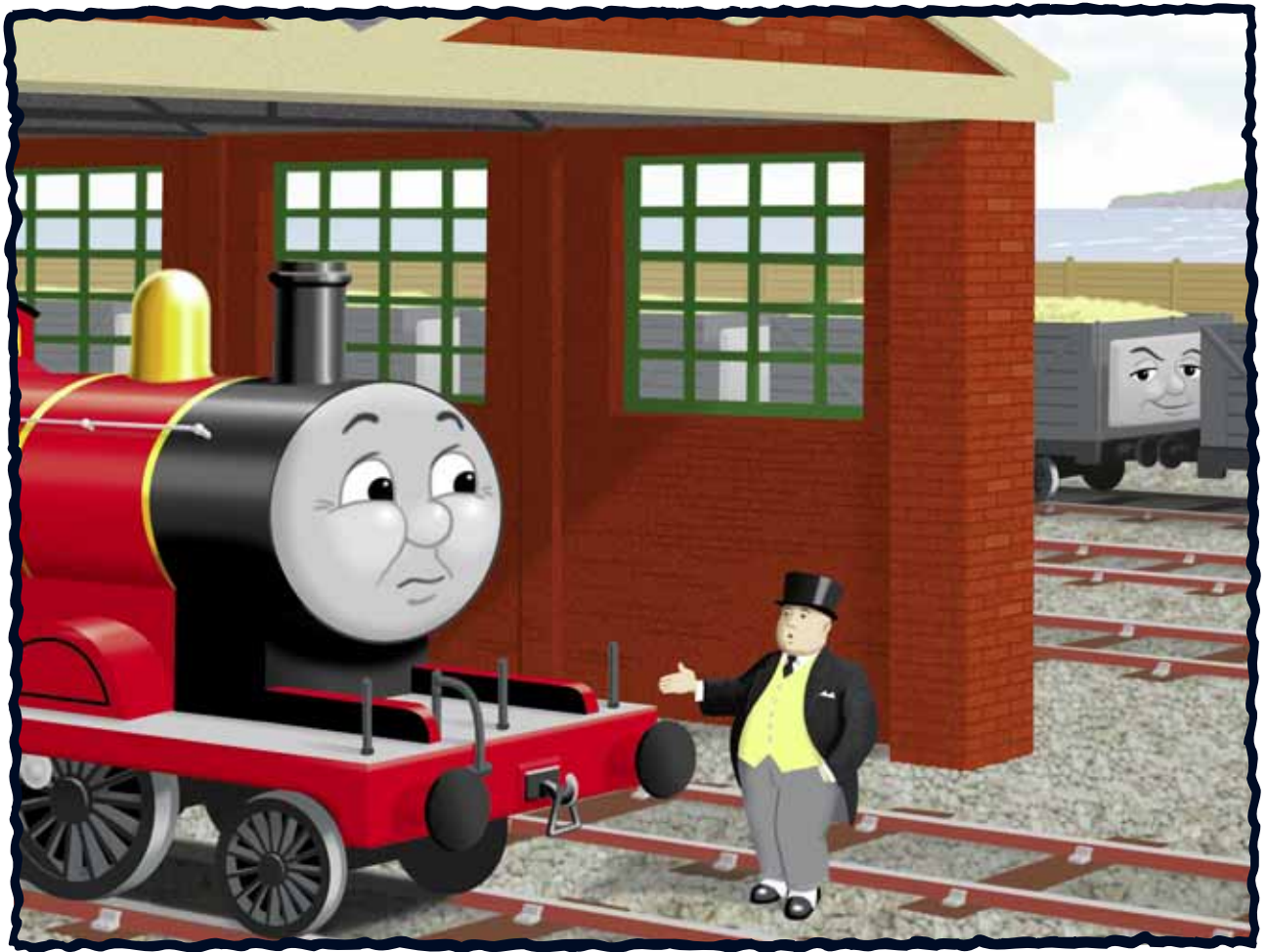
Průvodčí požádal cestující, aby vystoupili z vlaku. „A vy, pane,“ oslovil jednoho z nich, „budte tak laskav a půjčte mi tkaničku.“

„Ani mě nenapadne,“ odsekl muž.

„V tom případě nám nezbývá než zůstat stát, kde jsme,“ oznámil průvodčí.

Cestující si celou věc rozmyslel a tkaničku průvodčímu raději půjčil. Průvodčí utěsnil prasklou trubku novinami a pevně omotal tkaničkou.

James se zase rozjel. Tentokrát si ale mohl být jistý, že ho čekají vážné nepříjemnosti s tlustým kontrolorem.

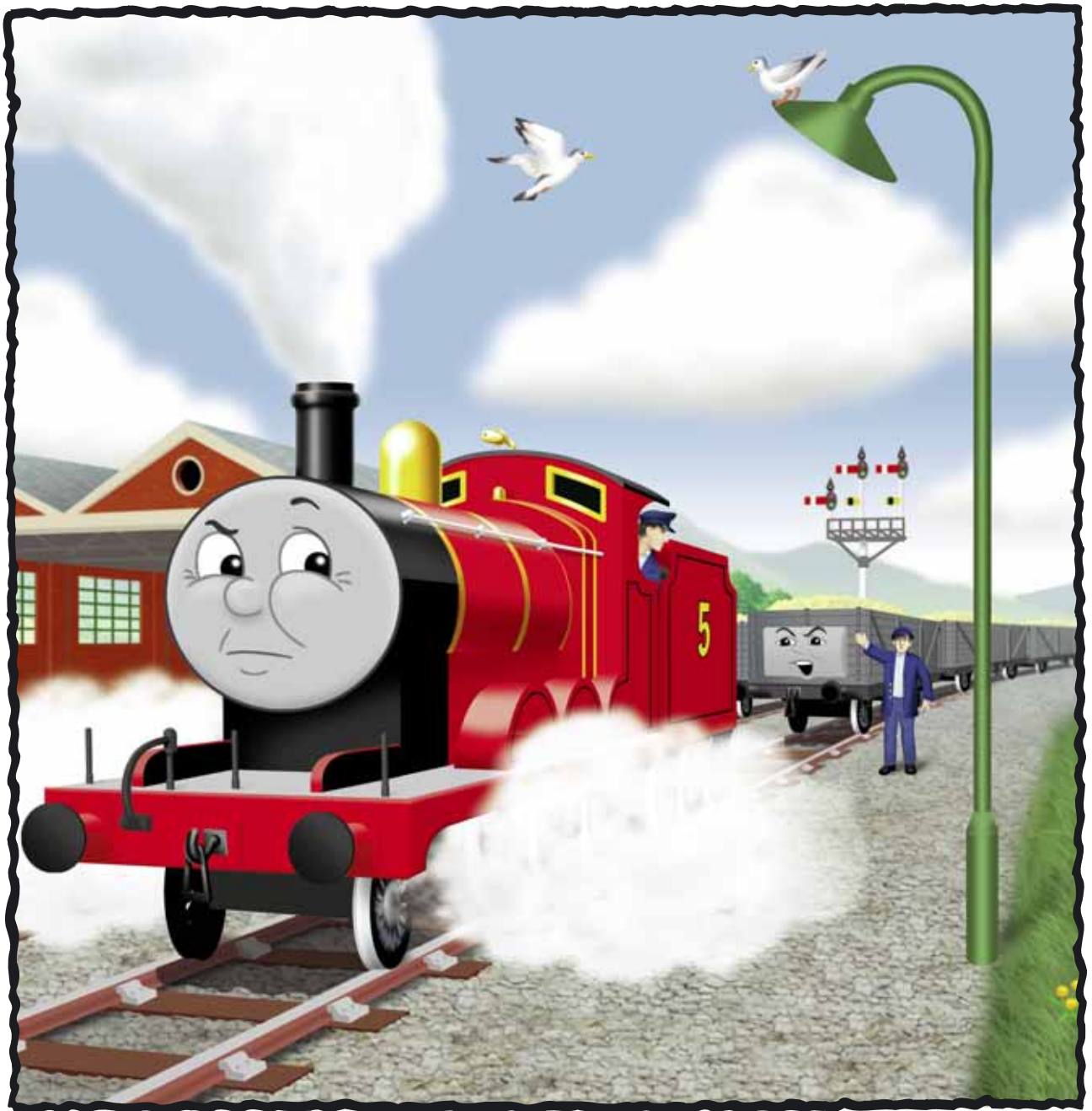
Jakmile přijeli na nádraží, tlustý kontrolor Jamesovi pořádně vynadal.

Několik příštích dnů strávil James sám v depu. Nedovolili mu ani posunovat vagony na seřadišti. Bylo mu smutno.

Jednoho rána za ním přišel tlustý kontrolor. „Vidím, že tě mrzí, cos provedl. Potřeboval bych pomoct s pár nákladními vagony, co ty na to?“

„Díky, pane kontrolore!“ zavolal vděčně James a odsupěl.

„Vagony jsou tamhle,“ oznámila Jamesovi nějaká malá lokomotiva. „A co tkaničky, máš je připravené?“ ušklíbla se a s drzým úsměškem odbafala.

„Ajajaj!“ zanaříkaly vagony, jakmile k nim Jamese připojili. „Chceme slušnou lokomotivu, ne tohohle červeného hulváta!“

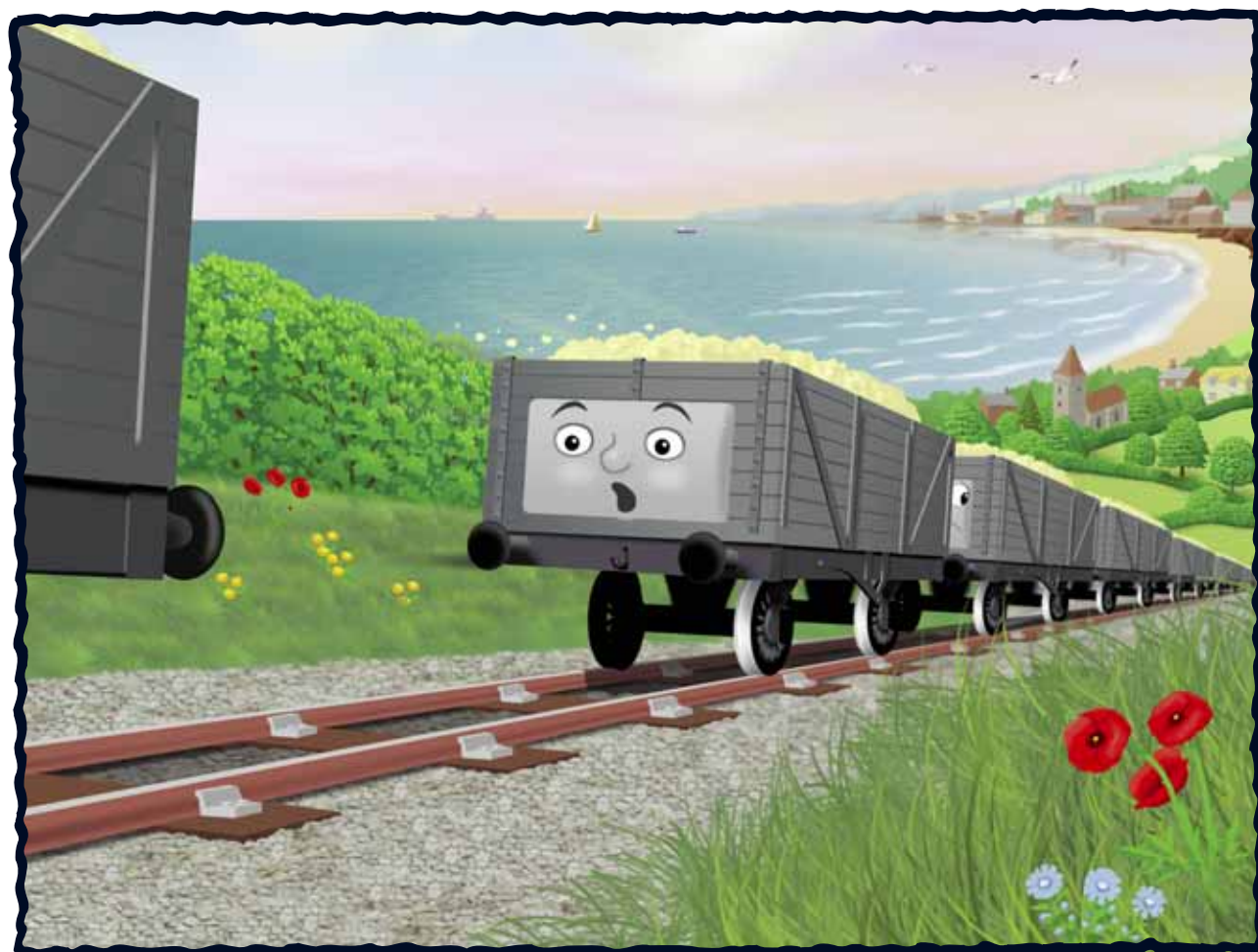
James věděl, že si za všechno může sám. A tak odtáhl skřípající vagony ze seřadiště a mlčel.

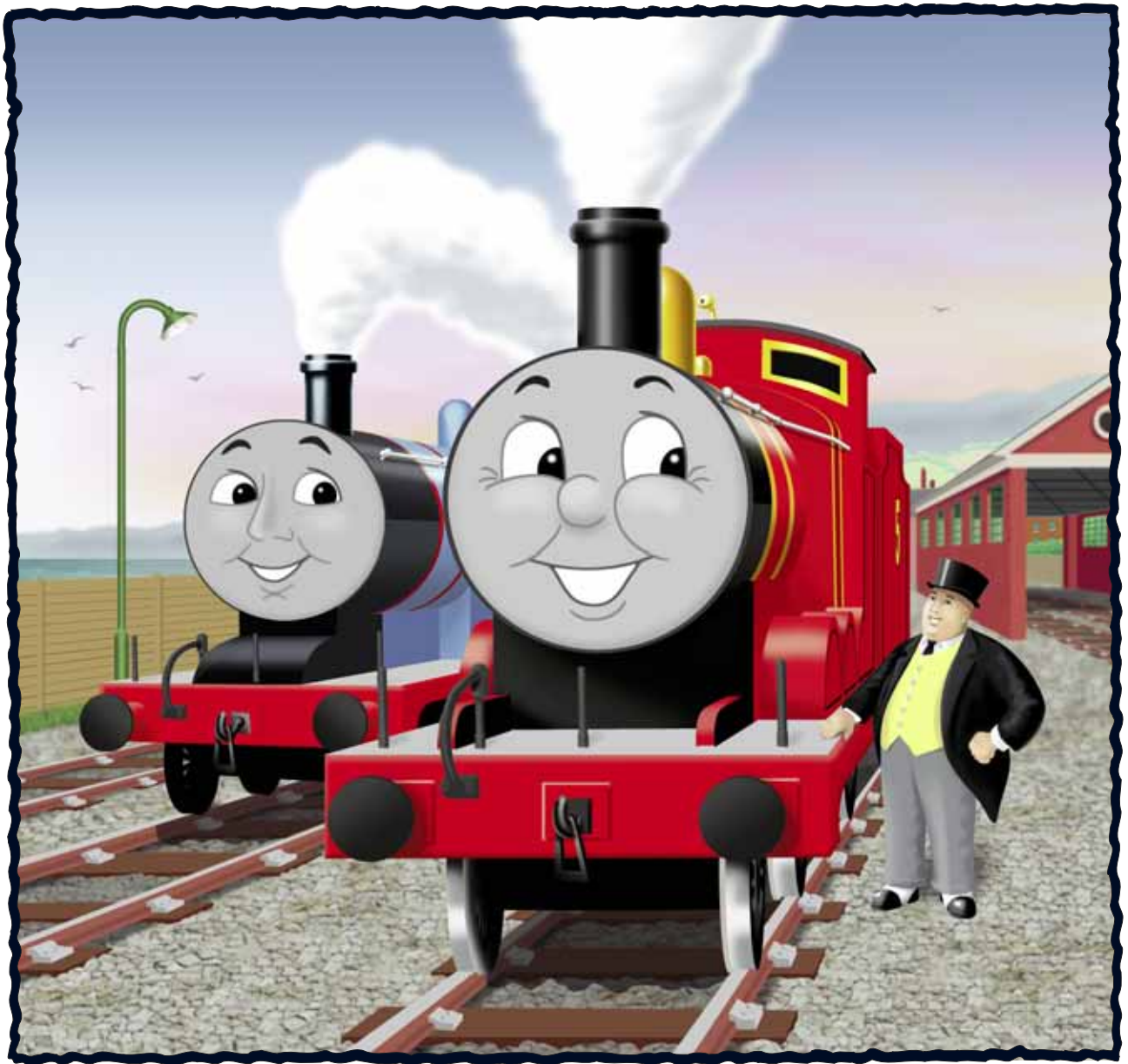
Se supěním a hekáním je táhl do kopce.

V polovině cesty se však vagony najednou odpojily a ujely zpátky. Jamesův strojvedoucí vypustil páru. „Budeme se pro ně muset vrátit, Jamesi.“

James opatrně couval zpátky pro vagony. Jakmile byly připojené, zapískal a znovu se vydal do kopce.

„Dokážu to, dokážu to!“ supěl si pro sebe. A pak, když byl konečně na kopci, oddechl si: „Povedlo se!“

Když přijeli na nádraží, tlustý kontrolor nešetřil chválou. „Přiměl jsi k poslušnosti nejzlobivější vagony na celé trati, Jamesi. Po takovém obdivuhodném činu si zasloužíš, abychom ti nechali červený lak!“

James byl šťastný.

Teď ho bude práce na jeho trati teprve těšit!